

skulle vise pas eller tilsvarende gyldig Schengenlegitimation for at kunne overnatte på en dansk campingplads?»

Svar (22/12 2000)

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg går ud fra, at der med spørgsmålet sigtes til anvendelsesområdet for Schengen-konventionens artikel 45 vedrørende registrering af udenlandske gæster på hoteller, campingpladser m.v.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Schengenkonventionens artikel 45 ikke omfatter et Schengen-lands egne statsborgere, der overnatter på hoteller, campingpladser m.v. i det pågældende Schengen-land.

Danske statsborgere vil således også efter Danmarks indtræden i det praktiske Schengensamarbejde kunne overnatte på hoteller, campingpladser m.v. i Danmark uden at skulle forevise pas.

Spm. nr. S 861

Til by- og boligministeren (14/12 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren redegøre for de enkelte kommuners anvendelse af den ulovlige praksis med at kræve bopælspligt i en angivet periode for boligsøgende, der ønsker at blive opført på kommunens akutte venteliste og endvidere oplyse, hvad ministeren har iværksat for at komme den ulovlige praksis til livs?«

Begrundelse

Berlingske Tidende beskriver fredag den 1. december 2000, at det ikke er en ualmindelig praksis at kræve fast bopæl i kommunerne i 1-2 år, inden man kan skrives op på en kommunal anvisningsliste. Ministeren er citeret for at tage afstand fra denne eksport af boligproblemer kommunerne imellem og for at ville sætte en stopper for »denne ulovlige trafik«.

Svar (20/12 2000)

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Udgangspunktet for den kommunale anvisningsret er, at kommunen i hvert enkelt tilfælde skal foretage en konkret vurdering af, hvilke boligsøgende, der har det mest påtrængende behov for at få anvist en bolig. Det indebærer, at kommunalbestyrelsen ikke kan stille krav om, at ansøgerne skal have haft bopæl i kommunen i en bestemt periode for at kunne komme i betragtning til kommunal anvisning.

Den kommunale anvisning er et redskab, som kommunen kan bruge til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. Netop derfor omfatter anvisningsretten også alle borgere, der er tilmeldt folkeregistret i kommunen.

Jeg kender ikke de enkelte kommuners praksis vedrørende udøvelse af den kommunale anvisningsret til almene boliger.

Som det er fremgået af pressen, er jeg dog blevet gjort bekendt med, at flere kommuner i hovedstadsområdet stiller krav om, at ansøgerne skal have haft bopæl i kommunen i en vis periode for at komme i betragtning til kommunal anvisning.

Der er tale om en ulovlig praksis, som jeg naturligvis ønsker stoppet.

Jeg har derfor skrevet til formanden for Kommunernes Landsforening og bedt ham indskærpe reglerne om kommunalbestyrelsens anvisningsret overfor kommunerne. Jeg har tilsvarende orienteret Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune.

Afslutningsvis kan jeg oplyse, at jeg netop har igangsat en landsdækkende undersøgelse af kommunernes udøvelse af anvisningsretten til almene boliger. Undersøgelsen vil bl.a. søge at afdække omfanget af den kommunale anvisningsret samt spørgsmålet om, hvilke grupper af ansøgere, der kommer i betragtning til en bolig via den kommunale anvisningsret.

Spm. nr. S 874

Til fødevareministeren (15/12 2000) af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil ministeren sørge for, at den netop igangsatte længe ventede internationale evaluering af Genressourceudvalgets arbejde også kommer til at omfatte spørgsmålet, om »Er der ved udvæl-